

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 569. Quæ forma in ferenda suspensione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

potestas pro omnibus censuris committatur, quia censuræ omnes ad eundem finem referuntur, & se invicem juvant, nempe ad comprimendam delinquentium contumaciam, Nav. c. 27. a. 159. Sayr. l. c. c. 2. n. 1. Suar. l. c. n. 2. Castrop. l. c. p. 2. n. 1, nulla tamen est repugnantia, quin sola potestas suspendendi absque potestate excommunicandi, vel è contra, alicui concedatur, cum censuræ sint diversæ. Suar. Castrop. *ll. cit.*

4. Resp. Ad secundum in specie censura ab alio quam à Clerico inferri nequit, quia est actus jurisdictionis Ecclesiasticæ, quæ solum Clericis convenire potest. Gl. in c. *Dilecta. de major. & obed. V. jurisdictionem.* Abb. *ibidem.* Vivald. *tr. de suspens.* n. 151. Sayr. *thes. L. 4. c. 2. n. 9.* Castrop. d. 4. p. 2. n. 3. contra Sylv. *V. Abbatissa. & V. suspensio.* Henriq. L. 13. de *excomm. c. 35. n. 1.* censentes Abbatissam suspendere posse Clericos Ecclesiarum sibi subjectarum. Arg. *cit. c. cum dilecta.* quam tamen suspensionem ab Abbatissa factam non habere propriè rationem censuræ, sed solum cujusdam prohibitionis, tenent alii AA. paulò antè citati. Ad hanc in ferente suspensionem requiritur jurisdictio pro foro externo respectu illius, quem suspendere intendit, Castrop. l. c. & dictum est suprâ, hæc autem illius jurisdictio debet esse expedita, id est, non impedita ullâ censurâ; quare si censurâ aliquâ ligatus esset, nequit censuram ferre, non solum licitè, sed nec validè, si censura illa denunciata sit, at seclusâ denunciatione peccabit ferens suspensionem, nisi id faciat ad instantiam partis. Castrop. l. c. cum Avil. p. 3. de *censur. d. 4. du. 1. concl. 3.* Porro quod attinet ad Episcopos, etsi jure antiquo sine Capitulo suspendere non poterant, juxta c. *penult. 15. q. 7. & c. 1. de excess. Pralat.* hodièdum tamen illam solennitatem consensus Capituli in proferendis censuris suspensionis & interdicti abrogatam esse, dum videmus passim Episcopos absque ullo Capitulo consensu requisito pœnam suspensionis in Clericos proferre. Ita Abb. in *cit. c. de excess. Pralat.* Suar. l. c. d. 28. S. 1. n. 4. in *fine.*

Quest. 569. Quæ forma in ferenda suspensione?

1. Resp. primò: Tametsi jure antiquo ab Episcopo suspensio ferri non poterat, essetque ita irrita sententia desuper lata ab Episcopo, nisi præsentia Clericorum firmaretur, juxta c. *penult. 15. q. 7.* non tamen ampliùs in usu est illud decretum, neque etiam receptum in usu fuit, solennitatem tamen illam consensus Capituli requisitam ad inferendam Clericis pœnam suspensionis & interdicti consuetudine abrogatam, notant cum Abb. Suar. d. 28. S. 1. n. 4. Castrop. l. c. p. 2. n. 2.

2. Resp. secundò: etsi suspensioni ferendæ nulla certa forma præscripta, requiri tamen præcedentem monitionem ad eam, dum fertur ut censura seu ad correctionem & reprimendam contumaciam delinquentis, patet ex eo, quòd Ecclesiæ constare nequeat de contumacia & inobedientia alicujus, nisi priùs eum moneat, & ita tenent Nav. c. 27. n. 159. Valent. *Tom. 4. d. 7. q. 18. p. 1. pronunciat. 7.* unde etiam probabile factis esse dicunt Suar. l. c. S. 5. n. 2. Avil. p. 3. d. 3. du. 1. *concl. 3.* Henriq. L. 13. c. 39. n. 4. Castrop. l. c. p. 4. n. 2. ferentem suspensionem sine tali monitione esse suspensum per mensem ab ingressu Ecclesiæ, secus est, seu monitio necessaria non est, dum fertur suspensio in puram pœnam delicti, Nav. Avil. Castrop. *ll. cit.* juxta c. *tam literas. de testib.*

3. tertio: Suspensio ferri debet in scriptis exprimens causa, ob quam fit, & insuper instrumentum dari desuper suspensio, si illud postulet, Suar. l. c. n. 3. Nav. Avil. *ll. cit.* Castrop. n. 3. Arg. c. 1. de *Sent. excom. in 6.* Judexque hujus constitutionis temerarius violator per mensem unum ab ingressu Ecclesiæ & divinis officiis suspenditur, Castrop. l. c.

Quest. 570. An & qualiter ob culpam alienam & propriam incurratur suspensio?

1. Resp. ad primum: incurri ea potest ob culpam alienam, dum suspensio communitate ab officio plures sæpe personæ singulares immunes à culpa propter quam communitas suspenditur, simul suspenduntur, non quidem quò ad se & lectandum munus, quod singuli ut personæ particulares exercere possunt, sed quò ad actiones totius communitatis, quas illa ut talis exercet, quod non est singulares personas puniri; sed communitatem delinquentem, prout in interdicto non puniuntur innocentes, sed Ecclesiæ justas ob causas sua officia & beneficia subtrahit tam nocentibus quam innocentibus, respectu quorum hæc substractio non est pœna, & sic suspensio, quæ propriè pœna non est, privans jure quæsito privativè proprio nullatenus contrahi potest ob culpam alienam. Nav. c. 27. n. 151. Suar. l. c. Sanch. *cit. L. . . d. 32. n. 9.* Hurr. de *suspens. diff. 9.* & alii, quos citat & sequitur Castrop. l. c. p. 3. n. 2.

2. Resp. secundò: Ob culpam levem suspensionem infligi posse tenent, ac probant Cajet. in *Sum. v. suspensio.* Armill. *eodem in princ.* Nav. l. c. Henriq. l. c. n. 1. Medin. & alii, ex eo, quòd illa sufficit ad excommunicationem minorem, etsi hæc videatur major pœna, quia privat majoribus bonis, nempe Sacramentorum usu & perceptione, nihilominus prout communiter fertur, neque à Judice, multòque minus à jure infligi solet ob culpam levem, quia ex te grave malum est, ideòque gravem culpam supponit, ut tenent Sorus in 4. *dist. 22. q. 3. a. 3.* Vasq. d. 158. n. 49. Suar. d. 28. S. 4. n. 6. Laym. l. c. n. 3. Sanch. l. c. Castrop. l. c. n. 4. citatque ab illo alii, non obstante, quòd excommunicatio minor tolli possit per cujuscunque Sacerdotis absolutionem, quod in suspensione non procedit. Adde esse probabile, aliquam suspensionem ad modicum tempus à Judice infligi posse ob levem culpam, ut notant Laym. Castrop. Sanch. & alii.

Quest. 571. Qui sint effectus suspensionis?

Resp. Primarii fere effectus illius exprimentur & declarantur in ipsa illius definitione, præter quos si suspensus ab officio exerceat actum per suspensionem sibi interdictum culpabiliter, incurrit irregularitatem c. 1. de *sent. & re judic.* Si verò suspensus à beneficio seu ejus administrationi se ingerit, aut fructus percipit, non efficitur quidem irregularis, perdit tamen ipso jure beneficium, Pirb. h. r. n. 209. Reiffenst. h. r. n. 175. & alii. Item absolutè suspensus ab officio redditur ineligibilis ad beneficium, quia beneficium datur propter officium. Laym. l. c. c. 2. n. 3. Cón. d. 15. du. 2. *concl. 3.* Henriq. L. 13. c. 32. n. 3. Castrop. l. c. p. 5. §. 1. num. 2. cum communi contra Hurr. Item reddit colla-